

دانشکده علوم معقول و منقول
تهران

فهرست نگارشهای صدرای شیرازی

بخامه
محمد تقی دانش پزوه
دبیر دانشگاه تهران

بمناسبت چهارصدمین سال تولد صدرالدین شیرازی

اردیبهشت ماه ۱۳۴۰ - ذی القعدة ۱۳۸۰

چاپخانه دانشگاه

فهرست نگارشهای صدرای شیرازی

بخانه

محمد تقی دانش پژوه

صدرالدین محمد بن ابراهیم بن یحیی شیرازی (۹۷۹ - ۱۰۵۰) که به صدرای شیرازی و ملا صدرا و صدر المتألهین نامبردار است از فیلسوفان جامع و صاحب نظر روزگار صفوی است و او اگرچه در کتابهای خود بویژه در اسفار روش جمع و گرد آوردن نوشته‌های دیگران را پیش گرفته بود ولی خود او هم در مبحث تعقل و خیال و مثل و حرکت و حدوث عالم و نفس و معاد را ی و پندار خاصی دارد که از خود او است و کمتر در آثار دیگران دیده میشود .

آثار مسلم صدرای شیرازی بر روی هم به چهل کتاب و رساله و مقاله و نامه میرسد که جز سه اصل همه بعریی است و اینک آنها را می‌شناسیم . گذشته از آنها نام ۱۸ اثر است که در فهرست‌ها و سرگذشت نامه‌ها از آنها یاد شده و برخی از آنها باید از صدرالدین محمد دشتکی شیرازی و برخی از پسر خود صدرا باشد و برخی هم گویا نام دیگر رساله‌های خود صدرای شیرازی است و برخی را هم من چون نسخه آنها را ندیده‌ام نتوانسته‌ام درباره آنها داوری کنم ، همه اینها پس از یاد کردن آثار صحیح شیرازی بنام آثار منجول و مشکوک بر شمرده میشود .

الف - آثار صحیح و متیقن

۱- **انبعاد الاقل والمعقول** که بنوشته نهرانی در ذریعه (۸۱:۱) بچاپ رسیده است .

۲- **انصاف الماهیه بالوجود** که در مجموعه رسائل در ۱۳۰۲ و در هامش رساله

التصور والتصديق او در دنبال الجوهر النضید علامه حلی در تهران در ۱۳۱۱ چاپ سنگی

ورسالة تصور وتصديق (ص ۱۹ وجاهای دیگر) نیز خرده گرفته است، در آن عبارت «کما حققنا ذاك في اسفارنا الالهية» دبدبه میشود (ص ۸).

۹- النفسیر - برای سوره های الفاتحه و البقرة تا آیت «کونوا قردة خاسئين» و الواقعة و الحديد و الجمعة و الاعلى و الزلزال و الضحی و الطارق و الطلاق و آیتهای: الکرسی و النور و «تري الجبال تحسبها جامدة...» بروش عرفانی و فلسفی خود او با تطبیق قرآن با آرای فلسفی خود گرچه بظاهر میگوید که «تباً لفلسفة لا يطابق قوانينها قوانين الشريعة» و در تفسیر سوره اعلى از تفسیر همین سوره منسوب باین سینا که از امام رازی است بندهایی گرفته و بی آنکه بگوید در آن گذارده است (ف ۲۳۹۶) پاره ای از این تفسیرها در چاپ سنگی ۱۳۲۰ تهران هست. تفسیر سوره اعلى با کشف الفوائد چاپ شده است

(ادبیات ۱۳۱ - بادلیان فارسی ۲۸۳۰/۱۵ - بروکلین S ۲: ۵۸۹ - حقوق ۲۹۴ - سپه ۱: ۱۲۸ - طوس ۴: ۱۵ و ۴۱۸ و ۴۲۱ و ۴۷۱ - مجلس ۲: ۲۶ - منزوی ۱: ۴۰).

۱۰- التنقیة - در منطق بعربی دارای عنوانهای لمعه و بروش متأخران و رساله خوبی است و من نسخه ای از آن را از روی نسخه ای که از روی نسخه مرحوم میرزا طاهر تنکابنی نوشته بودند برای خود نوشته ام و اکنون نمیدانم که نسخه تنکابنی کجا است.

آغاز: الحمد لله الذی رفع سماء العقل الهادی الى اصول الرای وفروع النقل. وبعد فانی مهد وهاد ایاک من المنطق الى اصول منقحا فصولها عن فضول. انجام: ومن لم يجعل الله له نورا فماله من نور (قدم الکتاب المستطاب الشریف الموسوم بالتنقیة لصدر الافاضل).

۱۱- حاشیة شرح حکمة الاشراق - که در آن بروش خاص آمیخته با عرفان و فلسفه مشائی خود از فلسفه اشراقی بحث نموده است، چاپ سنگی شده در هامش همین شرح در ۱۳۱۵. در آن از اسفار اربعه و شواهد ربوبیه (ص ۳۰۹ و ۵۳۵) یاد شده است (برون Supp ۵۵ - ف ۲۳۷).

شده است (ذریعه: ۸۲: ۱ - دانشگاه ش ۲/۲۶۰۸ - ف ۷۷ - طوس ۴: ۱۰۸) (۱) در آن از «الاسفار الاربعة» یاد شده است.

۳- **اسئله المسائل** که در آن به پنج پرسش شمس الدین محمد گیلانی پاسخ گفته است، همانکه در هاشم چاپ مبداء و معاد اومی بنیم (ف ۱۷۹ - طوس ۴: ۱۰)

۴- **اسئله المسائل التصویریة** پاسخ پرسشها ایستکه خواجه طوسی از شمس الدین عبدالحمید بن عیسی خسروشاهی کرده و پاسخنی نگرفته است، همانکه در هاشم مبداء و معاد (ص ۳۷۲ - ۳۹۱) و شرح هدایه (ص ۳۸۳ - ۳۹۳) آمده است (ف ۱۷۹ - طوس ۴: ۲۷۵) او در اسفار از این پاسخ خود یاد کرده است (باب ۷ فصل ۵ سفر ۴).

۵- **امرار الایات و افسار البینات** - در یک مقدمه و ده مشاهد است و تفسیری است عرفانی و فلسفی و ماعلی نوری بر آن حاشیه نوشته (مجلس) و در تهران بسال ۱۳۱۹ بچاپ سنگی رسیده است.

(برو کلمن ۵۸۹: ۲۵ - پاریس ۱۳۶۶ - طوس ۴: ۲۰۵ - مجلس ۴: ۲ - منزوی ۱: ۷).

۶- **اکسیر المعارفین فی معرفه طرق الحق و الیقین** - در چهار مبحث است و در رسائل بچاپ سنگی رسیده است.

(برو کلمن ۵۸۹: ۲۵ - دانشگاه ش ۵/۲۰۶۸ - طوس ۴: ۲۸ - مجلس ۲: ۳۴۹) او در آن اتحاد عاقل و معقول را ثابت میکند (ص ۳۱۸).

۷- **الشیخی** - (مقاله فی تحقیق ...) که در رسائل بچاپ رسیده است:

(برو کلمن ۴۱۳: ۲ و ۵۸۹: ۲۵ - دانشگاه ش ۳/۲۶۰۸).

۸- **التصور و التصدیق** - (رساله فی ..) چاپ سنگی شده در تهران بسال ۱۳۱۱ بالجواهر النضید علامه حلی (برو کلمن ۵۸۹: ۲۵ - طوس ۴: ۳۹۶) او در این رساله بخوبی از این مسئله منطقی بحث نموده و از سخنان قطب رازی در شرح شمسیه و مطالع

۱- از «ف» فهرست دانشگاه تألیف نگارنده و از «طوس» فهرست آستان قدس خواسته

گرفته است و نیمی از بن شرح دردنبال المشاعر در ۱۳۱۵ و نیمه دوم آن دردنبال اسرار الایات در ۱۳۱۹ بچاپ سنگی رسیده است (طوس ۴: ۱۸۳).

۱۶- الحکمة المتنبلیة فی الاسفار الاربعة العقلية - که بنام «الاسفار» هم

شناخته شده و صدرای شیرازی در این نامگذاری گویا از محقق خفری که رساله‌ای درباره «الاسفار الاربعة» دارد (ش ۲/ ۲۴۰۱) دانشگاه ص ۱۸) پیروی نموده است (۱) این کتاب در چهارمجلد در سپاهان بکوشش علی پناه زنوزی و محمد حسن فانی زنوزی در رجب ۱۲۲۲ باندازه رحلی بزرگ بخط نسخ بچاپ سنگی رسیده است دوباره نیز در تهران یکی دو سال است که زیر چاپ است.

در آن از اجوبة المسائل النصیربة (باب ۷ فصل ۵ سفر ۴) و طرح الکونین (س ۱۰) و تعالیق شرح حکم اشراق (فصل ۳ باب ۷ سفر ۴) یاد شده است

(برو کلمن S ۲: ۵۸۸ - برون ۱۰ supp - بهارش ۳۳۱ - حقوق ۳۳۱ - طوس ش ۲۶ و ۳۳۴ - ۳۳۹ - ف ۲۵۲ و ۲۶۰ - مجلس ۲: ۵۳ و ۶۴).

صدرا در این کتاب که در ۵۸ سالگی بسال ۱۰۳۷ (۲) بدان می پرداخته و بزرگترین اثر او است بیشتر از المباحث المشرقية امام رازی گرفته و برش اورفته است. عبارات افلوطن و کندی و فارابی و عامری و ابن سینا و مشکویه رازی و شهرستانی و ابوالبرکات و شیخ اشراقی و ابن عربی و غزالی و طوسی و دشتکی و دوانی و دیگران در آن فراوان است و چاپ این کتاب بی مراجعه بکتبهای ابن دانشمندان بیهوده است و آرای خاص صدرای شیرازی هم آنگاه پدیدار میشود که چاپی انتقادی از این کتاب بزرگ بشود و روشن گردد که چه اندازه از عبارات دیگران بنام و بی نام در آن کتاب گنجانده شده و عبارتهای خود او کدام و رای خاص خود او کدام است. چنانکه همه شاید پندارند که رای حدوث دهری ساخته و اختراع میرداماد است ولی با خواندن رساله حدوث عالم

۱- در هامش شرح هدایه شیرازی بحثی در این باره از میرزا رضای اصفهانی و میرزا

محمد حسن نوری هست (ص ۳۹۴ و ۳۹۷)

۲- فهرست حقوق ص ۳۳۱ - محجة البیضاء ۱: ۱۳ - فهرست تبریز از نخجوانی ص ۱۲۹

۱۲- **ساحیة الشفاء** - که بر الهی شفای ابن سینا (آغاز فن سیزدهم تا پایان مقاله ششم در علم و معلول) است و در ۱۳۰۳ در تهران با همین کتاب بچاپ سنگی رسیده است. (طوس ۴: ۴۹۸ - ف ۲۴۰)

در آن از کتابها و رساله‌ها و اسفار اربعه (ص ۱۲۶ و ۱۷۹ و ۲۱۱) یاد شده است. ۱۳- **حدوث العالم** - (رساله فی.) که در رسائل بچاپ رسیده است. در آن از مسئله حدوث عالم بروش خاص خود بحث کرده و حدوث دهری استاد خود سید داما را نپذیرفته است. این مبحث در اسفار او هم دیده میشود و مانا او در این رساله همان مطالبی را که در اسفار گفته است باز گو میکند (برو کلمن ۲: ۴۱۳ - دانشگاه ش ۲۶۰۲ و ۶/ ۲۶۰۸ - طوس ۴: ۱۲۲ - ف ۲۴۶) در آن از «الشواهد الربوبية» یاد شده است (ص ۷۹ - ۱۰۲) در نسخه ش ۶/ ۲۶۰۸ دانشگاه که از روی خط او نوشته شده خاتمه است که در نسخه خط خود او ش ۲۶۰۲ دیده نمیشود. در این نسخه نامه ایست از صدرابشمسای گیلانی بخط خود او که مینویسد من این رساله را برای خواندن تو فرستاده‌ام.

۱۴- **الحشر** - یا طرح الکونین فی حشر العالمین که در هشت فصل است و در آن روشن نموده که باز گشت همه چیزها بخدا است و همه چیزها را رستخیز است و رساله ایست بسیار لطیف و در آن از اسفار اربعه یاد شده و در رسائل هاشمیه و معاد و هاشم کشف الفوائد حلی در ۱۳۰۵ بچاپ سنگی رسیده است. (برو کلمن ۲: ۴۱۳ و S ۵۸۹ - طوس ۴: ۳۱۲ - ف ۲۹۸).

۱۵- **الحکمة فی الشیة** - که فشرده ایست از آرای او و در دو مشرق و بالمشاعر در تهران در ۱۳۱۵ بچاپ سنگی رسیده است. در آن از کتب مبسوط (ص ۱۱۹) و اسفار اربعه و کتب و رسائل و رساله حدوث (ص ۱۲۷ و ۱۴۴ و ۱۶۶) یاد شده است. (برو کلمن S ۵۸۹ - طوس ۴: ۹۵ - ف ۳۰۰)

شیخ احمد احسائی بخواجهن ملا مشهد بن ملا حسینعلی شبستری در کرمانشاه در ۱۲۳۶ شرحی بر آن نوشته و از آن خرده گیری کرده است (حقوق ۳۷۱ - فهرست احسائی ۳۲: ۲). ملا محمد اسماعیل بن محمد سمیع نیز شرحی بر آن نوشته و از شیخ احسائی خرده

و تذکرو تصوف نگاشته و آیات و احادیث مبرهن داشته بس مفید و سودمند و کمیاب و عزیز الوجود است.

(مجلس ش ۱۰۳ در دنبال الواردات الغیبه که در فهرست آنجا (۵۰:۲) از آن یاد شده
اسب - ربوص ۸۲۹ ش Add 16832/9 - طوس ش ۵۹۵ مورخ ع ۱۲۸۱/۲ نوشته شده
بدستور آقامیر محمد حسین در ۱۱۴ ک که فیلمی از آن در دانشگاه هست)
نسخه ای از این سه اصل در مجموعه ای نزد آقای مدرس رضوی هست و چنین است
رساله های مندرج در آن:

۱- التطهیر که گزیده است از نخبه فیض دانشانی از خود او (۱ پ - ۱۴ پ)
و نسان «بلغ» دارد .

۲- فهرست مصنفات فیض که از کتاب صافی آغاز شده و تاریخ ندارد (۱۵ پ- ۳۳ پ)
همانکه در دباجه جلد دوم محبذ البیضاء چاپ آقای سید محمد مشکوة در ۱۳۳۹ خ
دیده میشود .

۳- فهرست مصنفات فیض که کتابهای خود را در آن پنج پنج بخش کرده و آنها بصدد
کتاب و رساله که از ۲۰ سالگی تا ۸۳ سالگی ساخته است میرسد و آن را در ۱۰۹۰
نوشته اسب (۲۳ پ - ۲۷ پ) این یکی هم در آن دباجه دبدد میشود

۴- کیفیة علم الله قبل الابداء بعربی و در آغاز آن آمده : «املاه الله فیضه فی
جواب کتابه بعس الافاضل من سنان الابهرا الی المحقق الاستاد العلامة رفع الله قدره و
اعلی مقامه بعد ان سأل زمرة علماء العصر فلم یجیبوه بما یقوم علی ساق» (۲۸ پ- ۳۰ پ
مورخ ۱۰۹۱) در پایان آمده . «نقلته من خط یده متعنا الله و معاشر الناهضین بجناح
المعرفة والیقین بدوام خدمته فی اهنی العیش و ارغده» .

۵- تفسیر آیه الامانة که بفارسی و در آغاز آن آمده : «املاه الله فیضه فی جواب
من سأله عن آیه الامانة» (۳۱ پ - ۳۲ پ) .

۶- مشواق از فیض (۳۳ پ - ۴۲ ر بانسانه بلغ) .

۷- سه اصل بنام صدر الدین محمد بن امراهم بن یحیی شیرازی که در صفحه عنوان

غیلانی و شرح خطبه غراء مسعودی مروزی برای من روشن شد که میرداماد این رأی را از این دو کتاب گرفته است.

۱۷- **خلق الاعمال** - که در رسائل (س ۳۷۱-۳۷۷) در ۱۳۰۲ و با کشف الموائد حلّی در ۱۳۰۵ چاپ شده است.

(برو کلمن ۵۸۹:۲ - ف ۲۵۹)

۱۸- **دیاچه هرش التقدیس** - میرداماد که نسخه‌ای از آن در دانشگاه هست (۲۹۹۹).

۱۹- **دیوان** - شعرا و که شاکر دشت فیض کاشانی پارهای از سروده‌های استاد را در بر داشت و گرد آورده و نسخه‌ای از این گزیده در کرمانشاه در مجموعه‌ای بخط کاشانی نزد حاج آقا ضیا پسر حاج آقا مهدی هست. از یکی از رباعیهای او بر می‌آید که ا. در پامان زندگی نابینا شده بود (ذریعه ۹: ۶۰۰) گزیده‌ای از سروده‌های او در دانشگاه ش ۸۴۹/۲ (۱۳۶۶) هست و شعرهای او سست است.

۲۰- **الرساله القدسیة فی احوال النقطه العبد المشیة الی احوال الهیة النبویه** - در علم حروف است و بیان معنی نقطه بروش عارفان و در هاشم مبدء و معاد او چاپ شده است.

(دیوان هند عربی ۱۶۱ - طوس ۳۱۴).

۲۱- **میران نور و سخن الحق فی المویجوات** - که در نسخه ش ۶۵۵ آستان قدس رضوی (طوس ۴: ۱۲۹) بنام فیض دانسته شده است ولی در رسائل بنام صدرای چاپ شده است در آن بندهایی بفارسی از مکتوبات غزالی آمده است و بندهایی از رساله‌ای در تحقیق زمان و مکان و از فصل الخطاب.

(برو کلمن S ۵۸۹:۲ - دانشگاه ۲۶۰۸/۴ - مجلس ۳۴۹:۲).

۲۲- **مکمل** - بفارسی در خرده گیری از فقیهان و مجتهدان که در نسخه آستان قدس رضوی بنام «رساله در رد منکرین حکمت» و در نسخه موزه بریتانیا بنام «رساله در طعن بر مجتهدین» خوانده شده است. هدایت در ذیل روضة الصفا در باره آن چنین مینویسد: «رساله پارسیه موسوم به سه اصل در تحقیق مبدء و معاد بطریقه ریاضت و

در پایان آن آمده :

« گر چه اینجا قباد و پرویزی

چون عوانی ز کل سگی خیزی

گر تویی زهد ورز ولیکن خر

هیزم دوزخی ولیکن تر

ور فقیهی ولیک شور انگیز

دبو خیزی بروز رستاخیز

ای عزیز آدم زاده ! هنوز بر آن سرم که راه گفت و شنود باتو وانسپرم ، و حق نصیحت و خلوص طویت و صلاح اندیشی و دولت خواهی یکسو ننهم . اگر سابقه ای داری ، و بقیتی از آدمیت در تو مانده است ؛ راست بشنو ! و پندارم که : نشنوی ، که تا امروز در هیچ کار نبوده ای که بچیزی و پیشیزی ارزی . اگر چنانچه گوش داری ، آن گوش که انسان را در کارست ، نه گوش که در دواب و انعام بسیارست ، و این سخن در گوش کنی ، و داروی تلخ نصیحت نوش کنی ؛ بدانی که بعد ازین چه بایدت کرد ، و بدانی که تا امروز در هیچ کاری نبوده ای که بکار عاقبت آید . این جاه و منصبی که تو بدان مفتخری هزار و بال از آن میخیزد ، و این عمل و دانش که تو بدان مغروری خرمی از آن بجوی نمی ارزد .

آغاز : « ستایش بی انتها و ثنای بیرون از حد و احصا پرورد گاری راسخا است که سینه بی کینه پاکان صافی نهاد را مصحف آیات بینات خویش گردانید ... و بعد چنین گوید .. محمد بن ابراهیم بن یحیی مشهور به صدر شیرازی ... بعضی از دانشمندان پرشرو فساد ، و متکلمان خارج از منطق صواب و حساب ، و بیرون از دایره سداد و رشاد ، و متشرعان بری از شرع بندگی و انقیاد ، منحرف از مسلك اعتقاد بمبدء و معاد ، افسار تقلید در سر افکنده ، نفی درویشان شعار خود کرده اند ..

انجام : و اگر خواهی که معنی ایمان و صلاح بدانی ، و حقیقت مؤمن و صالح بشناسی ، این آیت را بر خوان که : ان الذین آمنوا و عملوا الصالحات ... و آخر دعویهم ان الحمد لله رب العالمین .

آن بخط دیگر آمده: «رسالة صدرشیرازی فی سلوك اهل التصوف» و سه اصل آخند صدر بروایة اخرى» (۴۳ پ - ۸۰ ر) این نسخه کهن ترین و درست ترین نسخه سه اصل و بخط یکی از شاگردان فیض و باید در همان ۱۰۹۱ نوشته شده باشد. همه شماره ها بخط نسخ و عنوان و نشان شنگرف در کاغذ فرنگی و جلد مقوایی باندازه ربعی. نسخه آستانه قدس هم مانند این نسخه است ولی نسخه مجلس با اینها جدایی دارد و کوبا مانند نسخه موزه بریتانیا باشد.

فهرست مطلبهای این رساله که سه اصل دارد:

- ۱- چهل بمعرفت نفس.
 - ۲- حب جاه و مال و میل بشهوات و لذات.
 - ۳- تسویلات نفس اماره و تدلیسات شیطان مکار
- هر یکی از اینها در يك فصل است سپس نمرات و لوازم این صفات میآید در سه فصل آنگاه فصلی است در نصیحت و تنبیه بر طریق سعادت و شقاوت و فصلی در پیدا کردن راه خدای و فصلی در علم مکاشفه و فصلی در ايمان و فصلی در ولایت و فصلی در سیر من الخلق الی الحق و سیر من الحق الی الخلق و فصلی در چهل متشرع و فصلی در عمل صالح و علم نافع
- صدر ادر این رساله گذشته از بحث فلسفی و اخلاقی از متشرعان و فقیهان خرده گرفته و آن را گویا در رد کسی نوشته است و در آن در بیان فصل علم مکاشفه (۶۸ پ) چنین میگوید:
- «عزیز من! اگر علم همین است که تو میدانی، و «علم شریعت و علم تفسیر و حدیث» نامش نهاده ای، و آنچه تو ندانی و نتوانی دانست صحیح نباشد، پس قامت علم عجب کوتاه، و عرصه دل تاریک و سیاه، و فسحت میدان معرفت و مجال دانش بغایت تنگ، و پای خرد سخت سست و لنک خواهد بود! و کمال بر خود وقف ممکن، و «فوق کل ذی علم علیم» بر خوان، و ازین حجابها و کدورتها و کجیها که در مثال آینه مذکور است بدر آویاک شو!
- «لتعلم کم خبا یا فی الزوايا»

ش ۱۷۴ و ۸۸۲ - ف ۲۹۲ و ش ۲۷۵۳ - مجلس ۲ : ۴۸)
 حاجی ملاحادی سبزواری حاشیه‌ای بر آن دارد که با اصل کتاب چاپ شده است
 (دانشگاه ش ۲۷۵۳ - طوس ۴ : ۸۸ ش ۵۳۱ و ۵۳۲) .
 مولی علی بن جمشید نوری مازندرانی سپاهانی هم بر آن حاشیه نوشته است
 (ف ۲۴۴) .

ابوالقاسم بن احمد یزدی بخواهش محمد ولی میرزا پسر فتح علی شاه در یکشنبه
 ۱۲۴۵/۱ ج ۱ آن را بفارسی برگرداند (طوس ۴ : ۴۷ ش ۴۰۴) او مترجم شرایع است
 بخواهش همین کس (حقوق ۵۳)

۲۷- القضاء والقدر فی افعال البشر - (رسالة فی مسألة .) که در رسائل
 (ص ۱۴۸-۲۳۷) در ۲۳۰ چاپ شده است . گویا رسالة الجبر والنقیض بالجبر والقدر
 که برو کلمن (۲ : ۱۳۳) یاد کرده همین کتاب است .
 (برو کلمن ۲ : ۵۸۹ - ف ۳۱۸ نیز ش ۷/۲۰۶۸) .

۲۸- گمر اصنام الجاهلیة فی ذم المتصرفین - که در یک مقدمه و چهارمقاله و
 یک خاتمه است (برو کلمن ۲ : ۴۱۳ - مجلس ۴ : ۱۹۸) .

۲۹- لمیة اختصاص المنطقه بموضع هین من الملک - (مقاله فی .) (طوس
 ۲۰۱ : ۴ در دنبال نسخه شفا ۸۷۶) .

۳۰- المبدء والمعان - در دوفن : نخست ربو بیات در سه مقاله، دومی در رستاخیز
 در یک مقدمه و چهارمقاله، و گویا از مبدء ومعاد ابن سینا می‌خواهد پیروی کند .
 (برو کلمن S ۲ : ۵۸۹ - طلس ۱۲۲ - طوس ۴ : ۲۳۵ - ف ۳۴۴)

حاج ملاحادی سبزواری بر آن حاشیه ای دارد که بچاپ رسیده است (طوس
 ۸۹ : ۴) .

این کتاب با حواشی سبزواری در ۱۳۱۴ در تهران بچاپ سنگی رسیده است .

۳۱- هت شباه القرآنه - در شش فصل است و صدراد رآن از رهگذر عرفانی و فلسفی
 از این مسئله دینی بحث نموده است .

(منزوی ۱ : ۱۹۲)

۲۲- شرح الکافی - شرحی است آمیخته با عرفان و فلسفه از ابو برکات کافی کلینی از آغاز تا حدیث ۵۱۳ (نحن ولایة امر الله و خزنة علم الله و عیمة وحی الله) از باب ۱۱ کتاب الحجة و او نتوانست آن را بیابان برساند و در گذشت. او در ۱۰۴۴ شرح کتاب عقل و جهل و توحید را بیابان رسانده است. (ادیات ۳۴۱ - برو کلمن S ۵۸۹:۲ - برون ۲۳ - مجلس ۱۴:۲ و ۴۳:۴)

ملا علی نوری بر آن حاشیه دارد (مجلس ۴: ۴۳) سید عبدالرزاق آن را در تهران در ۱۲۸۲ بچاپ سنگی رسانده است.

او در آغاز مینویسد که در میانه سخنانم اگر باوردن گفته‌ها مشایخ مشهور می‌پردازم برای اینست که علی (ع) فرموده است که: بگوینده منکر و بگفته بنگر! چند روایت او از شیخ بهایی و سید داماد و شیخ زین الدین در آغاز شرح حدیث نخستین آمده است.

۲۴- شرح الهدایة الاثریة - که شرحی است بر الهدایة انیر الدین ابهری و در تهران بسال ۱۳۱۳ بچاپ سنگی رسیده است. در آن از اسفار اربعه یاد شده است (س ۲۱۳ و ۲۲۳) (برو کلمن ۴۶۴:۱ و S ۸۴۰:۱ - طوس ۱۰۹ - طوس ۵۳:۱ و ۴: ۱۹۷ - ف ۲۸۴ - مجلس ۲: ۶۹ - ملی ۱۲۰:۱).

مولوی میرزا محمد حسن (در چاپ شده - مجلس ۲: ۷۹:۴ ش ۷۶۰) و آفا علی مدرس و محمد هادی حسینی و میرزا ابوالحسن جلوه (چاپی) و ملا نظام الدین بن ملا قطب الدین سهالی در گذشته ۱۱۶۱ و بحر العلوم ابوالعیاش عبدالعلی محمد بن نظام الدین در گذشته ۱۲۳۵ (بهار ش ۳۲۴ و ۳۳۴) بر آن حاشیه نوشته‌اند.

۲۵- الشواهد الربوبیة - جز شواهد ربوبیة متداول است و فهرست مانند نیست از مسائل فلسفی که خود او در کتابهای خویش از آنها بحث کرده است، در آن از نام کتاب و مؤلف یاد شده است (سپه ش ۶۳۱۹/۵).

۲۶- الشواهد الربوبیة فی المناهج السلکیة - در پنج مشهد است و از بهترین کتب موجز اوست و در ۱۲۸۶ بچاپ سنگی رسیده است. در آن از اتحاد عاقل و معقول یاد شده (ص ۱۶۶-۱۶۹) و از اسفار اربعه (ص ۹) و از مبدء و معاد (ص ۱۴۸). (برو کلمن S ۵۸۹:۲ - برلین ۳۰۶۵ - برون supp ۱۳۴ - طوس ۱۱۹-طوس)

۳۶- **هشائیع الزیّب** - که با شرح اصول کافی در ایران بچاپ سنگی رسیده است (برو کلمن S ۵۸۹:۲ دانشگاه ش ۲۲۸۵ و ۲۷۹۹ - طوس ۴: ۲۵۰۰ - مجلس ۲: ۴۰) در بیست مفتاح است و او در مفتاح دوازدهم آن گزیده‌ای از رساله‌ حدوث خود را می‌آورد (ص ۱۰۰ و ۱۰۸) در این کتاب بیشتر آراء فلسفی صدر را آمیخته با کتاب و سنت دیده میشود و پیداست که او آن را پس از پختگی و سرآمدن در عرفان فلسفی خاص بخود ساخته است. او در دبیچه آن از دشمنان حکمت و عرفان یاد میکند و از آنها مینالد.

۳۷- نامه همدرا - (ربو ۲/ ۴۱۷ ذیل)

۳۸- نامه صدر ابییدادمان - (طوس ۴: ۱۰۹ در دنبال نسخه ش ۵۹۰).

۳۹- **الواردات القلبيّة** یا **التبيّحات القلبيّة** فی معرفّة الربیّة - که در رسائل در ۱۳۰۲ بچاپ رسیده است (برو کلمن S ۵۸۹:۲ - حقوق ۲۸۹ - ربو فارسی ۸۲۹ و عربی ۴۰۱ - طوس ۴: ۲۶۹ - ف ۳۹۷ - مجلس ۲: ۵۰۰ و ۳۴۹) این رساله عرفانی فلسفی مانند شواهد ربویه موجز است و عنوانهای فیض دارد و در آن از ستایشگران دربار نکوهش شده است (ص ۲۵۸).

۴۰- **الو بورد** - که نسخه آن در کتابخانه دانشکده حقوق (فهرست ص ۵۰۰) هست (نیز برو کلمن S ۵۸۹:۲).

ب - آثار منحول و مشکوک

چنانکه گفته‌ام در فهرستها و سرگذشت نامه‌ها در شمار آثار صدرای شیرازی باین نامها نیز برمی‌خوریم و برخی را من هیچ نشناخته‌ام و برخی هم باید از دیگران باشد:

۱- آداب البحث والمناظره (برو کلمن S ۵۸۹:۲)

۲- اثبات واجب الوجود (رساله فی ..) (برو کلمن S ۵۸۹:۲ نسخه رامپور) باید از صدر دشتگی باشد.

۳- اجوبة الاسئلة (رساله فی...) (برو کلمن S ۵۸۹:۲).

۴- الامامة.

۵- بحث المغالطات (رساله فی...) (برو کلمن S ۵۸۹:۲).

۶- بدء وجود الانسان (رساله فی ..).

۳۶- المزاج - (رسالة ...)

(طوس ۴: ۱۴۳)

۳۶- المشاعر - دارای فاتحه و هشت شعر و سه منتهج و خاتمه چنانکه در چاپ

سنگی ۱۳۱۵ دبدبده میشود و ترتیب آن گویا آشفتگی دارد رساله خوبی است و موجزو در آن آمده که من پیشها ماهیت را اصل میدانستم و اکنون از این رای برگشتم (ص ۴۵) و از «کتب و رسائل» در آن باد گردیده (ص ۵)

(بروکلن ۲۸: ۵۸۹ - برون ۱۵۵ - حقوق ۴۶۴ - طوس ۴: ۲۴۲ - ف ۳۵۵ مجلس ۴۹: ۲).

شیخ احمد احسانی شرحی بر آن نوشته و از آن خرده گیری نموده است (حقوق ۳۸۶).

آخوند ملا اسماعیل سپاهانی در رد احسانی آن را شرحی کرده نه نیمه از آن بامشاعر و نیمه دوم با اسرارالایات بچاپ رسیده است.

حاج مولی محمد جعفر بن محمد صادق لنگرودی لاهیجانی نیز بر آن شرحی دارد (طوس ۴: ۱۹۲ ش ۸۴۶ - ف ۲۸۲)

بدیع الملك میرزا عماد الدوله دولنشاھی با نظر باین کتاب دروسی گفته که مانند شرحی بر آن گردآوری شده و عماد الحکمة خوانده میشود (مجلس ۴۹: ۲ ش ۱۰۰) آخوند ملاعلی نوری و مولی زین العابدین بن محمد جواد نوری و میرزای جلوه (در نسخه ش ۱۰۱ مجلس) و میرزا احمد بن محمد ابراهیم بن حاج نعمه الله ارد کانی شیرازی بنام نور البصائر فی حل مشكلات المشاعر بنام وکیل الدوله (ف ۲۴۵ - چاپ شده) بر آن حاشیه نوشته اند.

۳۴- المظاهر الالهية فی اسرار العلوم الکمالية - دريك مقدمه و دوفن ویک

خاتمه است و در مبدء و معاد با تطبیق با آیات قرآن و در هاشم مبدء و معاد در ۱۳۱۴ بچاپ رسیده است (طوس ۴: ۳۵۲ - ف ۳۵۹).

۳۵- المسناد الجسماني - (رسالة فی...) (طوس ۴: ۲۰۱ در دنبال نسخه شفای

ش ۸۷۶ - گویا همانکه در ف ۳۲۲ آمده است).

۷- تجرید مقالات ارسطو (رسالة فی ..) (برو کلمن S ۵۸۹:۲) .

۸- حاشیه انوارالتنزیل.

۹- حاشیه الرواشح السماویة .

۱۰- حاشیه الروضة البهیة که گویا از پسر اواست (ذریعه ۹۶:۶)

۱۱- حاشیه شرح التجرید گویا از صدرالدین دشتکی با پسر صدرای شیرازی .

۱۲- رموزالقران (رسالة فی ...) (برو کلمن S ۵۸۹:۲) .

۱۳- شبهة الجذر الاصم که باید از دشتکی باشد (برو کلمن S ۵۸۹:۲)

۱۴- الفوائد (رسالة فی .) (برو کلمن S ۵۸۹:۲)

۱۵- القواعد الملکوتیة .

۱۶- الکفروالابمان (رسالة فی .) (برو کلمن S ۵۸۹:۲ نسخه رامپور)

۱۷- المباحث الاعتقادیة (رسالة فی .) (برو کلمن S ۴۱۳:۲)

۱۸- المسائل القدسیة

سرگذشت صدرای شیرازی در روایات الجنات (س چاپ دوم) و مستدرک (۴۲۲:۳) و ریحانة الادب (۵۵۹:۲) که از بسیاری از کتب صحیح و منحول او در آن یاد شده است و در بسیاری از کتابهای دیگر هست در ذریعه هم جسته گردنخنه نیز دیده میشود . در کتاب دینهای آسیا تألیف گوینو (س ۸۴) و با دنامه دینشاه ابرانی (گفتار رشیدیاسمی درباره حرکت جوهری) و در رساله الاسلام از او یاد شده است

خط او هم در نسخه هاست و در دانشگاه نسخه‌ای از شرح هدایه هست که بخط او شاید باشد (ش ۲۵۴ س ۲۸۴ فهرست از نگارنده) و همچنین نسخه‌ای از حدوث العالم در آنجا هست با نامه او بشمسای گیلانی که مینویسد من این رساله را برای توفیر ستاده‌ام و همه بخط او است (ش ۲۶۰۲) در این نسخه خاتمه‌ای که در نسخه دیگری که از روی خط او نوشته شده است (ش ۲۶۰۸/۶) دیده میشود نیست . در فهرست کتابخانه ملی فرهنگ (۹۶:۱) از خط و مهر محمد رضا بن صدرالدین محمد شیرازی که بر صفحه عنوان مجمع الفائدة والبرهان اردبیلی است یاد شده است . 5204